

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/117/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914204844
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914204844.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G. č. XXX, v konaní o zaplatenie 4.315,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/144/2014-47 zo dňa 18.11.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v ostatnej časti návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Vo zvyšku **s a** rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 3.480,50 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2011 do 16.11.2013 vo výške 206,33 eur, do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 3.480,50 eur od 17.11.2013 až do zaplatenia. V ostatnej časti okresný súd návrh zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 144,86 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 390,63 eur.

Nárok navrhovateľa posudzoval okresný súd podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, 2, 3 § 101, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (v znení účinnom od 01.05.2014), § 261 ods. 6 písm. d), § 303, § 497, § 499 Obchodného zákonníka.

Okresný súd mal za preukázané na základe vykonaného dokazovania, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcom, je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, na tento právny vzťah je teda potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Predmetná zmluva, na základe ktorej si uplatňuje navrhovateľ nárok na zaplatenie žalobou uplatnenej čiastky, bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z., vzťahujú sa na ňu normy spotrebiteľského práva, keď odporca predmetnú zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Aj keď nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere je absolútnym obchodom, okresný súd poukázal na § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, vzhľadom na právne vzťahy účastníkov v predmetnom konaní sa aplikujú ustanovenia upravujúce ochranu spotrebiteľa, ako už bolo vyššie konštatované, používa sa právna úprava výhodnejšia pre spotrebiteľa.

Tiež mal okresný súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi úver vo výške 150.000,- Sk pri úrokovej sadzbe 10,60 % ročne, ktorý úver sa zaviazal odporca splácať v pravidelných mesačných splátkach po 2.097,- Sk, splatných vždy k 20. dňu v mesiaci s tým, že 1. splátka je splatná dňom 20.08.2005 a posledná splátka dňom 20.07.2015. Odporca ku dňu podania návrhu neuhradil 62 splátok úveru po 69,61 eur, a to za obdobie od 20.06.2010 do 20.07.2015 v celkovej výške 4.315,82 eur. Splátky úveru splatné od 20.11.2013 do 20.07.2015 zostali splatnými dňa 16.11.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Okresný súd konštatoval, že zákon č. 102/2014, ktorým sa novelizuje zákon č. 250/2007 Z. z., vo svojom ustanovení § 5b ustanovuje povinnosť orgánov dozoru a orgánov posudzujúcich nároky zo spotrebiteľskej zmluvy skúmať a vyhodnocovať ex offo prekážky uplatnenia práva predávajúceho voči spotrebiteľovi, podľa uvádzaného ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania; alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie súd musel z úradnej povinnosti prihliadať k premlčaniu, preto okresný súd preskúmal nárok uplatnený žalobným návrhom i z pohľadu ustanovení § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa okresného súdu, vzhľadom k tomu, že si navrhovateľ uplatnil splátky úveru za obdobie od 20.06.2010 do 20.07.2015, splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 21.05.2011 sú premlčané, nakoľko tieto neboli uplatnené v zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehote, keď prvýkrát si mohol uplatniť navrhovateľ nárok na zaplatenie týchto splátok od 20. dňa nasledujúceho mesiaca, pričom splátka splatná dňom 20.05.2011 musela byť uplatnená dňom 21.05.2014, nárok však bol uplatnený na súde dňa 05.06.2014, teda v tomto prípade po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehoty. Ostatné splátky od 21.06.2011 v počte 50 a v celkovej výške 3.480,50 eur (50 splátok po 69,61 eur) nie sú podľa okresného súdu premlčané, z toho dôvodu okresný súd v tejto časti návrhu vyhovel a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3,480,50 eur titulom neuhradených 50-tich splátok 69,61 eur. V ostatnej časti okresný súd potom, pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na zaplatenie 12 splátok po 69,61 eur, nárok navrhovateľa ako premlčaný zamietol. Pokiaľ ide o právnu úpravu premlčania, okresný súd konštatoval, že úver je absolútnym obchodom a majú sa naň aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou Zákona o ochrane spotrebiteľa a ochrannými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v takom prípade pokiaľ existuje duplicitná právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva, je dôvodné aplikovať právnu úpravu o občianskych právach a nie podnikateľské právo. Prípadné použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania, predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5MCdo 20/2009). Z toho dôvodu je potrebné na premlčanie aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a posudzovať nárok navrhovateľa z hľadiska uplatnenia zákonom stanovenej trojročnej premlčacej lehoty.

Ďalej prvostupňový súd dôvodil, že navrhovateľ si uplatnil i nárok na vyčíslený úrok z omeškania zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb, a to za obdobie od 21.06.2010 do 16.11.2013 vo výške 409,57 eur, keďže uplatnený nárok je z časti premlčaný, s poukazom na § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka sa i úroky premlčujú v troch rokoch a okresný súd zamietol návrh i v časti čo do zaplatenia sumy 203,24 eur (vyčíslené úroky z omeškania vo výške 8,25 eur z jednotlivých neuhradených splátok v lehote splatnosti od 21.06.2010 do 16.11.2013), a to z dôvodu premlčania, v ostatnej časti, pokiaľ ide o vyčíslený úrok z omeškania vo výške 8,25 % z jednotlivých nezaplatených splátok od 21.06.2011 do 16.11.2013 vo výške 206,33 eur, okresný súd vyčíslené úroky z omeškania priznal.

S poukazom na § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. okresný súd priznal navrhovateľovi i ročný úrok z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 3.480,50 eur od 17.11.2013 (k zosplateniu došlo dňa 16.11.2013), keďže dlžná suma nebola uhradená v lehote splatnosti, dostal sa odporca do omeškania s plnením peňažného záväzku. V ostatnej časti, pokiaľ si uplatnil navrhovateľ úrok z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 4.315,82 eur od 17.11.2013 až do zaplatenia, okresný súd v časti prevyšujúcej priznaný úrok z omeškania, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O. s. p. a náhradu trov pomerne rozdelil, vzhľadom k tomu, že účastníci mali vo veci úspech čiastočný. Navrhovateľ si uplatnil žalobným návrhom nárok na zaplatenie sumy 4.725,39 eur (4.315,82 eur + vyčíslený úrok z omeškania 409,57 eur), pričom bol úspešný čo do zaplatenia sumy 3.686,63 eur (3.480,50 eur + vyčíslený úrok z omeškania

206,33 eur), čo predstavuje 78,02 %. Odporca bol úspešný čo do sumy 1.038,76 eur, čo predstavuje 21,98 %. Čistý úspech navrhovateľa teda predstavuje 56,04 % (78,02 % mínus 21,98 %). Z toho dôvodu súd priznal navrhovateľovi 56,04 % z uplatnených trov konania. Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu trov konania, a to vo výške 258,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh, z toho 56,04 % predstavuje 144,86 eur. Navrhovateľovi vznikol nárok i na náhradu trov právneho zastúpenia vyčíslené v zmysle ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., ktoré si vyčíslil navrhovateľ na sumu 697,06 eur (3 úkony právnej služby po 160,99 eur + 3 x 8,04 eur režijný paušál za úkony: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd, účasť na pojednávaní dňa 18.11.2014 + 20 % DPH, cestovné náhrady na pojednávanie z Martina do Ružomberka a späť vo výške 26,23 eur, náhrada za stratu času vo výške 62,32 eur), z toho 56,04 % predstavuje sumu 390,63 eur.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z nedostatočne zisteného skutkového stavu v časti, v ktorej súd žalobný návrh zamietol. Poukázal na to, že so zamietnutím žaloby nesúhlasí, nakoľko zastáva názor, že okresný súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby. Zdôraznil, že v danom prípade je nutná aplikácia ustanovení Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-závazkový vzťah, vrátane ustanovení týkajúcich sa premlčania. Navrhovateľovi vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, týkajúce sa premlčacej doby, keďže bolo potrebné aplikovať Obchodný zákonník. Poukázal pritom na to, že zmluva o úvere bola uzavretá dňa 20.07.2005, pričom v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až § 54 len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Pričom podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v predmetnom prechodnom ustanovení. Navrhoval zrušiť rozsudok okresného súdu a vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že vyhovie návrhu navrhovateľa.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd v zostávajúcej časti žalobu zamietol, potvrdil. Rovnako aj vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. Zároveň odvolací súd konštatuje, že výroku rozsudku okresného súdu, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.480,50 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 21.06.2011 do 16.11.2013 vo výške 206,33 eur, do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,25 % zo sumy 3.480,50 eur od 17.11.2013 až do zaplatenia, sa nedotkol.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu v zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p., a preto nie je žiaduce, aby opakovane vecne správne závery okresného súdu.

Odvolanie navrhovateľa obsahuje v zásade tri odvolacie námietky. Navrhovateľ nesúhlasí s aplikáciou ust. § 101 Občianskeho zákonníka na danú vec, majúca za to, že na súdnu vec bolo potrebné aplikovať 4-ročnú premlčaciu dobu upravenú v ust. § 397 Obchodného zákonníka. Zároveň namieta spotrebiteľský charakter zmluvy v súvislosti s tým, že v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá 20.07.2005. Okrem toho namieta, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia.

Všetky tri odvolacie námietky odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Vo vzťahu k prvým dvom odvolacím námietkam má odvolací súd za to, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je rozhodne vzťahom spotrebiteľským a tým pádom použitie ustanovení o spotrebiteľskom práve je plne namieste a prvostupňový súd ich správne použil aj s riadnym odôvodnením. V tomto prípade nemôže obstať argumentácia navrhovateľa, že až ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinným odo dňa 01.01.2008 možno na obdobné vzťahy použiť normy spotrebiteľského práva, nakoľko aj pred účinnosťou tohto ustanovenia boli v právnom poriadku Slovenskej republiky zakotvené právne normy týkajúce sa spotrebiteľov, napríklad zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý definuje pojmy spotrebiteľ, spotrebiteľský úver, veriteľ v rámci spotrebiteľského vzťahu. Ochranu spotrebiteľovi v tejto súvislosti zaručovalo znenie § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Z uvedeného ustanovenia zreteľne vyplýva priama aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, a teda aj ust. § 53 ods. 3, ktoré demonštratívny výpočetom definuje jednotlivé druhy neprijateľných podmienok. Neprijateľnou podmienkou nemusia byť výlučne ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy výslovne uvedené v ust. § 53 ods. 3 písm. a) až j) Občianskeho zákonníka. Práve naopak, neprijateľnou podmienkou môže byť akékoľvek ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, pokiaľ spĺňa všeobecnú charakteristiku zadanú v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odsek 4 uvedeného ustanovenia sankcionuje neprijateľnú podmienku jej neprijateľnosťou. Rozhodnutie korešponduje aj s prebratím smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorú je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k právnomu poriadku, upravujúci režim spotrebiteľských zmlúv.

Na zdôraznenie odvolací súd považuje za potrebné dodať, že hoci podľa gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, takýto výklad je však zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je implementáciou smerníc Európskych spoločenstiev. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29 - 34, ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje teda spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu uzatvorenú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka účinné do 31.12.2007.

Okresný súd postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ust. § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní.

Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z autentického výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie otázky premlčania, otázky úpravy ručenia zmluvnej pokuty, uznania záväzku a podobne, aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného

zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia bola posunutá až na 1. apríl 2015, predmetné ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je iba *expressis verbis* vyjadriť aj doposiaľ platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské záväzky.

Vzhľadom na skutočnosť, že uplatnený nárok je plnením zo spotrebiteľskej zmluvy (konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v ktorej jedným zo zmluvných strán je spotrebiteľ), premlčuje sa nárok na peňažné plnenie (z uvedeného zmluvného vzťahu) v 3-ročnej premlčacej dobe v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je preto podľa odvolacieho súdu potrebné považovať za „všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“. Citované ustanovenie preto ukladá orgánu aplikujúcemu právo použiť v prospech spotrebiteľa všetky ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu priaznivejšie. Preto odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd pri skúmaní otázky premlčania správne aplikoval občianskoprávnu úpravu ohľadom dĺžky premlčacej doby, ktorá je priaznivejšia pre odporcu ako spotrebiteľa. Podľa odvolacieho súdu nič na tom nemení skutočnosť, že samotný zmluvný vzťah založený medzi pôvodným veriteľom a odporcom je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom, ktorý sa riadi režimom Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu zmluvných strán. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným zmluvným typom, ale ide o osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávných, ako aj v obchodnoprávných vzťahoch. Nemožno opomenúť ani ust.

§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútného obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, sa podľa odvolacieho súdu nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako odporcu na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej právnej úpravy. Aplikáciu občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania v spotrebiteľských zmluvách potvrdila rozhodovacia prax súdov (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011, sp. zn. 5 MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011, sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013, sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013, sp. zn. I. ÚS 402/2013). V súvislosti s uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.03.2013, sp. zn. 6 MCdo/4/2012 odvolací súd uvádza, že Najvyšší súd SR v posudzovanej kauze nevyslovil právny názor, že na premlčanie nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv sa nepoužije úprava priaznivejšia pre spotrebiteľa, napr. občianskoprávna v zmysle ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa odvolacieho súdu premlčacia doba splátky splatnej dňa 20.05.2011 uplynula dňa 20.05.2014 tak, ako to správne konštatoval prvostupňový súd. Žalobný návrh bol doručený súdu dňa 09.06.2014, t. j. po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby.

Prvostupňový súd správne zamietol žalobný návrh navrhovateľa ohľadne premlčaných splátok úveru, keď ustálil, že splátky úveru splatné od 20.06.2010 do 21.05.2011 sú premlčané, keďže neboli uplatnené v zákonom stanovenej 3-ročnej premlčacej lehote, keď si prvýkrát navrhovateľ mohol uplatniť nárok na zaplatenie týchto splátok od 20. dňa nasledujúceho mesiaca, pričom splátka splatná dňom 20.05.2011 musela byť uplatnená najneskôr dňom 21.05.2014. Nárok však bol uplatnený na súde dňa 05.06.2014. Rovnako správne ustálil okresný súd, že pokiaľ si navrhovateľ uplatnil i nárok na vyčíslený úrok z omeškania zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb, a to za obdobie od 21.06.2010 do 16.11.2013 vo výške 409,57 eur, keďže uplatnený nárok bol sčasti premlčaný s poukazom na ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa úroky premlčujú rovnako v lehote 3 rokov. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti potvrdil podľa § 219 ods. 1 O. s. p., pretože je vecne správny.

V danom prípade neobstojí ani námietka odvolateľa ohľadne zohľadnenia 4-ročnej premlčacej doby podľa Obchodného zákonníka. Skutočnosť, z ktorých vychádzal prvostupňový súd pri posúdení otázky premlčania, sú pre začiatok plynutia premlčacej lehoty dostatočne ozrejmené, a to aj v kontexte skutočností, ktorá ani medzi účastníkmi sporná nebola.

Odvolací súd taktiež potvrdil výrok prvostupňového súdu o náhrade trov konania, keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho ani nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 224 ods. 1 s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, vzniklo právo na úplnú náhradu trov odvolacieho konania voči navrhovateľovi, v konaní neúspešnému. Trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.